

Antiquity of Tamil Language

Dr. M. Kanichelvi, Assistant Professor, Tamil Department (Self-funded),
Arul Ananda College (Autonomous), Karumathur. 625514

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2904-7518>

DOI: 10.5281/zenodo.21791309

Abstract

Literature serves as a faithful reflection of human life, portraying the experiences, values, emotions, and social realities of people in their true form. Classical Tamil literature, in particular, functions as a cultural mirror that reveals the distinctive way of life, ethical principles, and social institutions of the ancient Tamils. It provides valuable insights into the customs, traditions, interpersonal relationships, and moral values that shaped Tamil society during different historical periods. Among the ancient Tamil literary corpus, the Sangam texts occupy a significant place for their realistic representation of individual and collective life. They emphasize that a life guided by virtue, honour, and steadfast adherence to ethical principles constitutes the ideal way of living. In this regard, the Akam poems of the Ettuthokai offer rich literary evidence for understanding the emotional, cultural, and social dimensions of Sangam society. Therefore, these Akam texts constitute the primary source material for the present study, providing an authentic foundation for examining the selected theme.

Keywords: Tamil Language, Antiquity, Linguistic Heritage.

References

- [1] Puliur Kesigan. *Ettuthogai Noolgal Mulamum Uraigal*. Saratha Pathippagam, 1996.
- [2] Sarathambal, Se. *Sangach Sevvial*. New Century Book House, 2015.
- [3] Ilampooranar, editor. *Thol. Agathinaiyiyal*. Saratha Pathippagam, 2005.
- [4] Malaiyaman. *Sevvial Mozhi*. New Century Book House, 2010.
- [5] Kathiraiverpillai, Na. *Thamizh Mozhiyagarathi*. New Century Book House, 2008.
- [6] Perasiriyar Urai. *Tholkappiyam, Porulathikaram*. Saratha Pathippagam, 2010.
- [7] Kannadhasan, Kavignar. *Thirai Isaip Padalgal*. 1977.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழ் மொழியின் தகுதி நிலைப் பண்புகள்

முனைவர் மு. கனிச்செல்வி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை (சுயநிதி), அருள் ஆனந்தர் கல்லூரி
(தன்னாட்சி), கருமாத்தூர்- 625514.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2904-7518>

DOI: 10.5281/zenodo.21791309

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியங்கள் மக்களின் வாழ்க்கை, உணர்வுகள், விழுமியங்கள், சமூக அமைப்பு மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகளை உள்ளதை உள்ளவாறே பிரதிபலிக்கும் அரிய ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்கள் பண்டைய தமிழர்களின் வாழ்வியல் நெறிகள், அறச்சிந்தனைகள், குடும்ப அமைப்பு, சமூக உறவுகள் மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளங்களைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மற்றும் உளவியல் நிலைகளை அறிந்து கொள்ள இலக்கியங்கள் முதன்மையான ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் அறநெறி, ஒழுக்கம், அன்பு, பொறுப்பு, கொள்கைப்பிடிப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கையே சிறந்த வாழ்வியல் பண்பாகும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. சங்க இலக்கியத் தொகுப்புகளில் இடம் பெறும் எட்டுத்தொகை நூல்கள், குறிப்பாக அகப்பாடல்கள், தனிமனித உணர்வுகள் மற்றும் சமூக வாழ்வியலை நுட்பமாகச் சித்தரிக்கின்றன. எனவே, இவ்வாய்வின் பொருண்மையை ஆராய்வதற்குத் தேவையான முதன்மை இலக்கியத் தரவுகளாக எட்டுத்தொகையில் இடம்பெறும் அக இலக்கியங்கள் அமைகின்றன.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழ் மொழி, தொன்மை, மொழி மரபு..

முன்னுரை

மக்களின் வாழ்க்கையில் உள்ளதை உள்ளவாறு படைத்துக் காட்டுபவை இலக்கியங்கள் ஆகும். தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் பண்புகளை உணர்த்தும் மிகச் சிறந்த கண்ணாடி இலக்கியம் என்று கூறலாம். அவ்வக்காலச் சமூகத்தின் நிலையினை எளிதாக அறியத் துணை செய்பவை இலக்கியங்களே. கொள்கைப் பிடிப்புள்ள வாழ்க்கையே வாழ்க்கைப் பண்பு என சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்து இயம்புகின்றன. அவ்வகையில் தோன்றிய எட்டுத் தொகை நூல்களில் உள்ள அக இலக்கியங்களே கட்டுரைப் பொருண்மைக்கு உரிய தரவாக அமைகின்றது.

அகப் பண்புகள்

அகப் பண்பு என்பது ஆண், பெண் இருவரும் சேர்ந்து மனத்தால் சுவைத்து மகிழ்ச்சி அடையும் இன்பத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவதே அகப்பண்பாகும். சங்கத் தொகை நூல்களாகிய எட்டுத்தொகை நூல்களில் அக நூல்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய ஐந்து நூல்களில் மொழியியல் அறிஞர்கள் வரையறை செய்துள்ள பொதுமைப் பண்பு, மரபுடைமைப் பண்பு, நடுவுநிலைமைப் பண்பு, நிலைபேறு பண்பு, உயர்சிந்தனைப் பண்பு, சமயசார்பற்ற தன்மை, வாய்மொழி இலக்கியம் ஆகிய பண்புகளின் அடிப்படையில் எட்டுத் தொகை நூல்களில் உள்ள அக இலக்கியங்களில் தமிழ் மொழியின் தகுதி நிலைப் பண்புகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பொதுமைப் பண்பு

பொதுமைப் பண்புகள் என்பது உலகிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானதாக

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

இருக்க வேண்டும். பொதுவாகப் ‘பண்பு’ என்னும் சொல்லுக்குக் ‘குணம்’ என்பது பொருள் பலவகையான குணங்களையும் ‘பண்பு’ என்னும் சொல் குறிக்கும் எனினும் பண்பு என்னும் சொல்லுக்குத் தனிப்பட்ட ஒரு பொருளையும், உலகின் எல்லா மனிதருக்கும் பொருந்தும் பொதுப் பண்புகளைக் கொண்டதாகக் கலித்தொகைத் திகழ்கிறது என்பதை,

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல்
போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை
பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகுதல்
அன்பு எனப்படுவது தன்கிளை செறாஅமை
அறிவு எனப்படுவது பேதையார் சொல் நோன்றல்
செறிவு எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை
நிறைவு எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை
முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல்
பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல் (கலி.133)

என்ற பாடல் அடியில் ஆற்றுதல் என்பது வறுமையுற்றவர்க்கு ஏதாவது ஒரு பொருளைக் கொடுத்து உதவுதல், போற்றுதல் என்பது தன்னுடன் சேர்ந்தவரைப் பிரியாமல் இருப்பது, பண்பு என்பது உலக நடையை அறிந்து அதற்கேற்ப நடத்தல், அன்பு என்பது தன் சுற்றத்தாரைத் துன்புறுத்தாமல் பாதுகாத்தல், அறிவு என்பது அறிவிலார் தன்னைப் பழித்துப் பேசியவற்றைப் பொருத்துக் கொள்ளுதல், செறிவு என்பது கூறிய ஒன்றை மறுத்துக் கூறாமல் இருத்தல், நிறைவு என்பது ஒரு செயலைப் பிறர் அறியாதாவாறு மறைத்து செய்தல், முறை என்பது வேண்டியவா, வேண்டாதவர் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் அவர் செய்த தவறுக்கேற்ற தண்டனை வழங்குதல், பொறை என்பது பகைவரை வீழ்த்துவதற்கு உரிய காலம் வரும் வரையில் பொறுத்திருத்தல் போன்றவை உலக மக்கள் அனைவரும் வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டிய பொது நெறி முறைகளாகும். இப்பாடல் ஒன்று மட்டும் போதும் செவ்வியல் தன்மைக்கு. இவ்வாறு கூறுவதால் இப்பாடல் உலக பொதுமைப் பண்பு கொண்டு விளங்குவதை அறிய முடிகின்றது.

மரபுடைமைப் பண்பு

மரபு என்பது பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குத் தொடரக் கூடியது மரபுடைமையாகும். சங்க இலக்கியங்களில் திருமணம் நடைபெறும் முறை பற்றி பல பாடல்கள் காணப்பட்டாலும் இப்போது உள்ள முறைப்படியே இருக்கும் திருமண முறைகள் கலித்தொகையில் காணப்படுகிறது. இதனை,

மாதர்கொள் மான்நோக்கின் மடந்தைதன் துணையாக
ஒதுடை அந்தணன் எரிவலம் செய்வான் போல் (கலி.69)

என்ற பாடல் அடியில் மணமக்கள் தீயினை வலம் வந்தனர் என்பது இன்றும் மணமக்கள் தீயினை வலம் வரும் மரபு காணப்படுகின்றது. ஆகவே இப்பாடல் மரபுடைய பண்பாக விளங்குகின்றது. திருமணம் முடிந்ததும் விருந்தளித்து உபசரிப்பது சங்கச் சான்றோர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. என்பதை,

உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவை
பெருஞ் சோற்றுஅமலை நிற்ப நிரைகால் (அக.86)

என்ற பாடல் அடியில் உழுந்தம் பருப்புடன் சமைத்த பொங்கலோடு பெரிய சோற்றுத் திரளையை உண்டல் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது என்பதை உணரமுடிகிறது. இவை இக்காலத்தும் திருமணம் முடிந்தவுடன் சுற்றத்தார்க்கு விருந்திடல் மரபு பழக்கமாக இன்றும் உள்ளதை எண்ண முடிகின்றது.

நடுவுநிலமைப் பண்பு

அக இலக்கியங்கள் தற்சார்பு நிலையின்றி பொதுச்சார்பு நிலையுடையனவாக

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஒ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

நடுவுநிலையுடன் காணப்படுகின்றது. ஒரு படைப்பாளன் தன் எண்ணத்தைத் தன்னுடையது என்று நேரடியாக காட்டிக் கொள்வது தற்சார்பு. ஆனால் பாத்திரங்கள் வழியாகக் காட்டி நிற்பது, பொதுச்சார்பு நிலையாகும்.

பொருளீட்டக் கருதிய தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். இடையில் தலைவியை நினைத்து வருந்தித் தவிக்கின்றான். இவ்வாறு தலைவன் முதலில் பொருளை நினைத்துப் போவதை விரும்புவதும், பின்பு தலைவியின் நலத்தை விரும்பிப் போவதை நினைப்பதுமாக இருக்கின்றான். தலைவன் மனதில் இவ்வாறான நடுவுநிலைப் பண்பினை,

கழைமாய் காவிரிக் கடல்மண்டு பெருந்துறை

இறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்

பெருங்கடல் ஒதல் போல

ஒன்றில் கொள்ளாய், சென்றுதரு பொருட்கே (அகம். 123)

என்ற பாடல் அடியில் தலைவன் பொருளா? தலைவியா? என்று நடுவுநிலைப் பண்போடு நின்று புலம்புவதை அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது. இத்தகைய புலம்பல் இன்றும் தலைவன், தலைவி கைப்பேசியில் தொடர்புக் கொண்டு புலம்புவதைக் காண முடிகின்றது.

நிலைபேறு பண்பு

நிலைபேறு என்பது நாம் செய்யும் ஒரு செயல் எக்காலத்திற்கும் நிலைத்து நிற்கும் தன்மை உடையது. அச்செயல் காலம் கடந்தும், நாடு கடந்தும், மொழி கடந்தும் வாழ வேண்டும். தலைவன், தலைவியின் பெற்றோர்கள் இருவரும் ஒரு சமயத்தினர் அல்லர். எத்தகைய உறவினரும் அல்லர். தலைவன், தலைவி இருவரும் அதற்குமுன் ஒருவரையொருவர் அறிந்துக்கொண்டவர்களும் அல்லர். அப்படியிருந்தும் தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமிடையே எதிர்பாராத சந்திப்பினால் காதல் மலர்ந்தது. இப்படி முன்பின் தெரியாத ஒருவர் மீது காதல் ஏற்பட்டதால் தலைவிக்குத் தலைவன் மேல் ஒரு ஐயம் ஏற்படுகிறது. தலைவன் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிடுவானோ என்று தலைவியின் முகத்தில் கவலை தோன்றியது. அதை அறிந்துக் கொண்ட தலைவன், எப்படிச் சொல்லித் தலைவியின் அச்சத்தை போக்குவது என்று நினைத்தத் தலைவன் கண் முன்னே மழை நீர் செம்மண்ணோடு கலந்து ஓடுகிறது. ஆதை பார்த்த தலைவன் இந்த நிலத்தோடு பிரிக்க முடியாதவாறு மழைநீர் சேர்ந்து விட்டதல்லவா? ஆதைப் போன்றது தான் நம் அன்பும் என்கிறான் தலைவன். இவ்வாறு தலைவனின் அன்பு மொழிக்கு முன் தலைவியின் அச்சம் காணாமல் போனது என்பதை,

யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ?

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்?

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்?

செம்புலப் பெயல்நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே (குறுந்.40)

என்ற பாடல் அடியால் அறியலாம். இப்பாடல் கருத்தை இக்காலச் சமூகத்தினர் கலப்புத் திருமணமாகக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர். இப்பாடலை கவிஞர் கண்ணதாசன் மிக நேர்த்தியாக திரையிசைப் பாடலாக “நேற்று வரை நீ யாரோ நான் யாரோ” என்று எழுதியுள்ளார் ஆகவே இப்பாடல் எக்காலத்துக்கும் நிலைத்து நிற்கும் நிலைபேறுடைய பாடலாகும்.

உயர்சிந்தனைப் பண்பு

உயர்சிந்தனை என்பது ஒர் உயர்ந்த நற்செயல், அறச்செயல், கொடைச்செயல் போன்றவை தான் உயர்சிந்தனைப் பண்புகளாகின்றன. ஒரு தலைவன் தேரின்மேல் ஏறிக்கொண்டு வருகிறான் அத்தேர் கடற்கரையின் வழியே வந்துக்கொண்டு இருக்கிறது. கடற்கரையிலே நண்டுகள் மேய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. தேரோட்டி வரும் பாகன் தேர்ச்

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

சக்கரத்திலே அந்த நண்டுகள் அகப்பட்டு நசுங்காதபடி ஒதுக்கி ஓட்டிக்கொண்டு வருகின்றான். என்பதை,

புணரி பொருத பூமணல் அடைகள்,

ஆழி மருங்கின் அலவன் ஓம்பி,

வலவன் வளபு ஆய்ந்து ஊர (நற்.11)

என்ற பாடல் அடியால் அறிய முடிகிறது. ஆகவே தமிழர்கள் உயிர்க்கருணையைக் கொண்டு இருந்தனர் என்று இப்பாடல் வழி உயரிய சிந்தனையைப் பெற முடிகின்றது.

வாய்மொழி இலக்கியம்

வாய்மொழி இலக்கியம் என்பது தலைமுறை தலைமுறையாக வாய்வழியாக அல்லது செவிவழியாக பகிரப்பட்டு வந்த பழமொழிகள், கதைகள், கூத்து என இந்த இலக்கியங்கள் பல வகையாகக் காணப்படுகின்றது. மக்களைப் பெற்றெடுத்த நல்லோர்கள் மட்டுமே இவ்வுலகத்தில் புகழுடன் வாழ்வாங்கு வாழ்வார்கள். எந்த ஒரு குற்றமும் இல்லாமல் மறுவுலக இன்பத்தையும் அடைவார்கள், என்றும் சங்க காலத் தமிழர்கள் இக்கொள்கையிலே நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர், என்பதை,

இம்மை உலகத்து இசையொடும் விளங்கி,

மறுமை உலகமும் மறு இன்று எய்துப,

செறுநரும் விழையும் செயர்தீர் காட்சிச்

சிறுவர்ப் பயந்த செம்மலோர் எனப்

பல்லோர் கூறிய பழமொழி எல்லாம்

வாயே ஆகுதல் வாய்த்தனம் (அகம். 66)

என்ற பாடல் அடியால் அறிய முடிகிறது. ஆகவே “பிள்ளையில்லார்க்குப் புண்ணியலோகம் இல்லை” என்ற பழமொழியை நினைவூட்டுவது போல வாய்மொழி இலக்கியமாகத் திகழ்வதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

முடிவுரை

உலக மக்கள் அனைவரும் வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வேண்டிய பொது நெறி முறைகளோடு பொதுப் பண்புகளுடன் வாழ்ந்ததை அறிய முடிகின்றது. திருமணம் முடிந்தவுடன் சுற்றத்தார்க்கு விருந்திடல் என்னும் மரபு பழக்கமாக இன்றும் உள்ளதை காண முடிகின்றது. பொருளிட்ட கருதிய தலைவன் பொருளா? தலைவியா? என்று நடுவுநிலைப் பண்போடு நின்று புலம்புவதை அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது. தலைவன் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிடுவானோ என்று எண்ணிய தலைவியின் முகத்தில் கவலை தோன்றியதால் நிலைபேறு தன்மைக் கொண்டு விளங்கியதை அறியலாம். தமிழர்கள் உயிர்களின் மேல் கருணை கொண்டவர்களாக விளங்கினார்கள் என்பதை உயரிய சிந்தனையின் மூலம் காண முடிகின்றது. மக்களைப் பெற்றெடுத்த நல்லோர்கள் மட்டுமே இவ்வுலகத்தில் புகழுடன் வாழ்வாங்கு வாழ்வார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறியுள்ள தமிழ் மொழியின் தகுதி நிலைப் பண்புகள் அனைத்தும் எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களில் நிறைய பொதிந்து கிடைக்கின்றது. இப்பண்புகள் அனைத்தும் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும் தன்மை உடையனவாக விளங்குகின்றது.

குறிப்புகள்

- [1] புலியூர்க் கேசிகன். எட்டுத்தொகை நூல்கள் மூலமும் உரைகள். சாரதா பதிப்பகம், 1996.
- [2] சாரதாம்பாள், செ. சங்கச் செவ்வியல். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2015.
- [3] இளம்பூரணர், உரையாசிரியர். தொல். அகத்திணையியல். சாரதா பதிப்பகம், 2005.
- [4] மலையமான். செவ்வியல் மொழி. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2010.
- [5] கதிரைவேற்பிள்ளை, நா. தமிழ் மொழியகராதி. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2008.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaant.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

[6] பேராசிரியர் உரை. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம். சாரதா பதிப்பகம், 2010.

[7] கவிஞர் கண்ணதாசன். திரை இசைப் பாடல்கள். 1977

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.